

Voda – breme na ramah Haložanov in Zagorcev

Današnji sedemdesetletnik s haloških ali zagorskih bregov je nosil vodo na hrbtu vsaj 55 svojih let. Prvi dve tretjini življenja po dvakrat ali trikrat na dan. Najmanj 30 tisočkrat je moral do studenca in nazaj. Nazaj s povprečno 25 litri vode in vsaj deset kilogramov težko brento. Četrť do pol ure je porabil za eno nošnjo. Na poti je bil nepretrgoma eno leto brez spanja. Domov je znosil vsaj 750 tisoč litrov vode in še vsaj 150 do 250 ton teže brente. Svoje vodno leto je torej obremenil z več kot tisoč tonami bremena.

Nošenje bremena na hrbtu je do nedavnega bil glavni tukajšnji simbol. Brenta za vodo in iz leskovih viter pleten koš za ostala bremena sta ga ponazarjala celo v reklu, da tukajšnjega otroka ob rojstvu oba že čakata, kot da bi vedela, da se bo rodil. Brenta je poleg svoje vodne zgodbe dobila pomembno vlogo še ob trgatvi, ko so v njej nosili grozdje v stiskalnico, od tam pa mošt v lesene sode v kleti. Koš pa je bil uporaben za spravilo vsega, kar je bilo mogoče naložiti. Krompir in korenje, koruzni storži, detelja za zajce, gnoj za sajenje vinske trte, za nasekana drva in suhljad, za nošenje majhnega prašička v vreči z živinskega sejma... Bil je tako univerzalen pripomoček, da so z novim pletenim košem često hodili v trgovino, da so v košu nesli majhnega otroka k zdravniku, pa tudi malico in pijačo žanjicam ali koscem na sončne rebri.

Zdaj je v Halozah vodovod pripeljan na sleherni breg in do vsake domačije, kar je pokrajino premaknilo v novo zgodovinsko obdobje.